

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 30. XI. 1966 (P 117 602)

Pierwszeństwo: 19. I. 1966 Niemiecka
Republika
Federalna

Opublikowano: 25. IX. 1971

Kl. 77 f, 19/30

MKP A 63 h, 19/30

UKD 688.727.814.3

Twórca wynalazku i
właściciel patentu: Artur Fischer, Tumlingen (Niemiecka Republika Federalna)

Zestaw szynowy do zabawek

1

Przedmiotem wynalazku jest zestaw szynowy do zabawek, składany z elementów szyn łączonych ze sobą za pomocą czopów.

Znane są zestawy szynowe do zabawek, w których szyny mają wycięcia przeznaczone do umieszczania w nich występów przeznaczonych do wzajemnego łączenia szyn. Połączenie szyn w kierunku podłużnym przeprowadza się w ten sposób, że poszczególne zakończenia szyn nakładają się na siebie na pewnej określonej długości, przy czym wycięcie w jednej szynie zbiega się z wycięciem w drugiej szynie. Podkłady mogą przy tym wchodzić w obydwa wycięcia, wskutek czego jest zapewnione połączenie wzdlużne. Połączenie to ma tę wadę, że niemożliwe jest zbieganie się szyn. W miejscach połączenia szyn zmienia się bowiem szerokość toru kolejno na każdej parze szyn. Tego rodzaju zmiana szerokości toru w przeważającej liczbie przypadków jest niekorzystna, szczególnie wtedy, gdy zamiast kół jezdnych z obrzeżami stosuje się koła jezdne z rowkami.

Celem wynalazku jest wyeliminowanie wad znanych zestawów i zapewnienie możliwości takiego zestawiania szyn, aby połączenie dwóch dowolnych równoległych, leżących obok siebie szyn jak i połączenie wzdlużne kolejnych odcinków szyn było możliwe do wykonania przy wykorzystaniu tych samych elementów łączących.

Cel ten osiągnięto zgodnie z wynalazkiem dzięki temu, że szyny wykonane w znany sposób z żebe-

2

rek zaopatrzonych na obu krawędziach podłużnych w zgrubienia mają występ dopasowany do podciętego rowka w elemencie łączącym. W żeberkach są wykonane wycięcia, mające co najmniej dwa odcinki o różnej szerokości, przy czym szerokość pierwszego odcinka wycięcia jest większa od szerokości powierzchni czołowej czopa łączącego, a szerokość drugiego odcinka wycięcia łączącego się z pierwszym odcinkiem jest mniej więcej równa szerokości stopy czopa łączącego.

Przy dokonywaniu połączenia, czopy umieszczone na płaszczyznach czołowych elementów łączących wprowadza się najpierw w wycięcie o większej szerokości. Następnie przesuwają się elementy łączące w wycięcie o mniejszej szerokości, wskutek czego następuje połączenie zamknięte kształtowo. W celu połączenia dwóch w ten sposób utworzonych par szyn łączą się elementy łączące znajdujące się na końcach par szyn za pomocą elementów łączących z podciętymi rowkami i podciętymi czopami w ten sposób, że czopy elementu łączącego tworzącego połączenie wsuwa się w podcięte rowki elementów łączących, stykających się z szynami. Wskutek tego otrzymuje się kształtowo zamknięte połączenie, przejmujące siły rozciągające występujące w poszczególnych parach szyn, przy czym umieszczone jedno za drugimi szyny leżą w jednej linii.

W podciętych rowkach elementów łączących, za pomocą których utworzone jest połączenie szyn, umieszcza się czopy podcięte innych elementów łączących.

czących. Zestawia się więc z utworzonym zestawem szynowym dalsze grupy modelowe, na przykład słupy linii przewodowych dla przewodów napowietrznych lub podobne. Zestaw szynowy jest również jeszcze połączony jako tor jezdny suwnicy z konstrukcją suwnicy zbudowanej z podobnych elementów składowych. Zestaw szynowy według wynalazku jest wskutek tego stosowany nie tylko do prostych zabawek i modeli kolejowych, gdyż stanowi on raczej składową część zespołu zabawkowego i służy korzystnie jako jego uzupełniające wyposażenie.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony przykładowo na rysunku, na którym fig. 1 pokazuje w widoku z boku dwie szyny połączone w kierunku wzdłużnym, a fig. 2 — połączenie szyn według fig. 1 w widoku z góry.

Szyna 1 składa się z żebra 9 i biegnących wzdłuż jego krawędzi wzdłużnych zgrubień 2. Na końcu szyny w obszarze żebra 9 znajduje się wycięcie, składające się z trzech odcinków 3, 4 i 5. Odcinek 3 ma szerokość równą lub większą od szerokości podciętego czopa łączącego 7 elementu konstrukcyjnego 6. Łączący się z nim odcinek 4 ma szerokość, która odpowiada szerokości stopy czopa łączącego 7. W celu wykonania połączenia wsuwa się podcięty czop łączący 7 elementu konstrukcyjnego 6 w odcinek 3 wycięcia znajdującego się w żebrze 9. Następnie przesuwają się element konstrukcyjny do odcinka o mniejszej szerokości.

W ten sam sposób wsuwa się następny czop znajdujący się na elemencie konstrukcyjnym w wycię-

cie następnej szyny. Gdy ma być przygotowana szerokość toru, która jest większa od długości elementu konstrukcyjnego 6, to można połączyć razem kilka elementów konstrukcyjnych. Szersze elementy konstrukcyjne mają na jednej stronie podcięty czop łączący, a na stronie przeciwnej podcięty rowek, w który jest wsunięty podcięty czop łączący elementu konstrukcyjnego 6.

Przy łączeniu na styk par szyn wsuwa się podcięte czopy łączące szerszych elementów konstrukcyjnych w podcięte rowki wymienionych uprzednio elementów konstrukcyjnych. Jak to pokazano na fig. 2, do innego wycięcia szyny są wsuwane szersze elementy konstrukcyjne 6 z podciętymi rowkami 8, w celu budowy dalszych grup modelowych oraz dołączania ich do zestawu torów.

Zastrzeżenie patentowe

Zestaw szynowy do zabawek składany z elementów szyn zaopatrzonych na obu krawędziach wzdłużnych w zgrubienia oraz elementów łączących wyposażonych w rowki i czopy, służące do łączenia elementów zestawu, **znamienny tym**, że obustronne zgrubienia wzdłużne szyn mają kształt zgodny z kształtem podciętego rowka w elemencie łączącym, a żeberka szyn mają wycięcia zawierające co najmniej dwa odcinki o różnej szerokości, przy czym szerokość pierwszego odcinka jest większa od szerokości płaszczyzny czołowej czopa łączącego, a szerokość drugiego odcinka jest prawie równa szerokości stopy czopa łączącego.

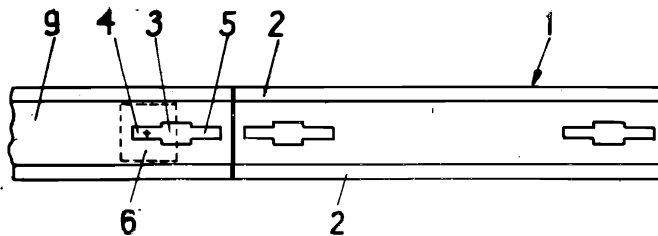


Fig. 1

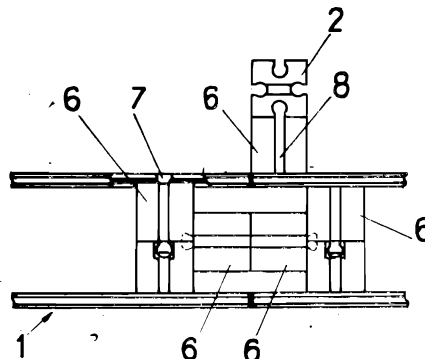


Fig. 2